

# ЮНАЧКО

# РУСКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Албена Методиева, 1978

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Живели нявга в малка къщичка коте, петле и едно малко човече — Юначко. Котето и петлето ходели на лов, а Юначко оставал в къщичката. Обяда приготвял, масата слагал, лъжичките нареждал. Реди Юначко и дума:

— За котето — лъжичка обикновена, и за петлето — лъжичка обикновена, а тази не е обикновена, с дръжка позлатена — лъжичката на Юначко. Никому не ще я дам.

Не щеш ли, дочула лиса, че Юначко е самичък в къщи, дощяло й се да опита месцето му.

Винаги, когато отивали на лов, котето и петлето заръчвали на Юначко да заключва вратата. И той я заключвал. Винаги я заключвал, а веднъж забравил. Прииготвил Юначко всичко: гозбата сварил, масата сложил, занареждал лъжичките и дума:

— За котето — лъжичка обикновена, и за петлето — лъжичка обикновена, а тази не е обикновена, с дръжка позлатена — лъжичката на Юначко. Никому не ще я дам.

И тъкмо искал да я сложи на масата, когато по стълбата се чуло — туп, туп, туп.

Лиса идва!

Изплашил се Юначко, от пейката скочил, лъжичката на пода изпуснал — а нямало кога да я вдигне — и под печката се мушнал. Влязла лиса в къщичката, погледнала насам, погледнала натам — няма го Юначко.

„Почакай — помислила си лиса, — сам ще ми кажеш къде си.“ Отишла лиса до масата, започнала да оглежда лъжичките:

— За котето — лъжичка обикновена, и за петлето — лъжичка обикновена, а тази не е обикновена, с дръжка позлатена — лъжичката на Юначко — тази за себе си ще взема.

А Юначко изпод печката с цяло гърло викнал:

— Ох, ох, ох, не я вземай, леличко, не ти я давам!

— Ето къде си бил!

Изтичала до печката лиса, пъхнала лапа, Юначко измъкнала, на гръб го метнала — та в гората.

Дотичала в къщи, напалила печката — искала да изпече и да изяде Юначко.

Взела лиса лопатата и му рекла:

— Сядай, Юначко!

Малък бил Юначко, ала храабър. Седнал на лопатата, разперил ръчички, крачета и не могъл да влезе в печката.

— Лошо си седнал — рекла му лиса.

Обърнал се с гръб към печката Юначко, разперил ръчички, крачета, но пак не могъл да влезе.

— Не така — рекла лиса.

— Та аз не знам как, леличко, покажи ми ти.

— Ама, че си недосетлив!

Свалила лиса Юначко от лопатата, скокнала тя върху нея, лапите си скрила, с опашката се покрила.

А Юначко — хоп, бутнал я в печката, затворил вратичката и хукнал към къщи.

А там котето и петлето плачат, та се късат:

— За котето — лъжичка обикновена, и за петлето — лъжичка обикновена, а няма я лъжичката красива, с дръжчица позлатена, няма го нашия Юначко, няма го нашето момченце.

Котето с лапичка сълзите трие, петлето с крилце ги събира. И изведнъж по стълбите се чува — троп, троп, троп. Тича Юначко и с все сила вика:

— Ето ме и мен! А лиса в печката се изпече!

Зарадвали се котето и петлето. То било радост, то било чудо!

И досега котето, петлето и Юначко си живеят в тази къщичка и ни чакат да им идем на гости.

**Издание:**

Юначко. Руска народна приказка

Превод: Албена Методиева

Художник: А. Елисеев

Редактор: Жела Георгиева

Издателство „Малиш“, Москва, 1978

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.